

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Број: Гж1. 549/12
Дана: 19.03.2012. година
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду у већу састављеном од судија Персиде Јовановић, председника већа, Боривоја Гајића и Јасмине Даниловић Стојковић, чланова већа, у правној ствари тужиоца **М. Д.** из А. кога заступа П. Б. адвокат из А., против туженог **ЈП «В.» из П., ШГ «С.», ШУ «А.»** из А. кога заступа С. Д. адвокат из Н. С., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Сомбору, Судска јединица у Апатину посл. бр. I-2П1. 1345/10 од 21.11.2011. године, у нејавној седници већа одржаној дана 19.03.2012. године, донео је следећу:

ПРЕСУДУ

Жалба тужиоца **СЕ ОДБИЈА** и пресуда Основног суда у Сомбору, Судска јединица у Апатину посл. бр. I-2П1. 1345/10 од 21.11.2011. године се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Првостепеном пресудом одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца ради поништаја решења туженог број ..... од ..... године којим је тужиоцу отказан уговор о утврђивању права, обавеза и одговорности број .... од ..... године и анекс истог број .... од ..... године, као и тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да га врати на послове које је обављао пре отказа уговора о раду у року од 8 дана, под претњом принудног извршења. Обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове поступка у износу од 40.500,00 динара, у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Против ове пресуде тужилац је изјавио благовремену и дозвољену жалбу побијајући је из свих законских разлога побијања предвиђених одредбом чл. 360 ст. 1 тачка 1 до 3 ЗПП са предлогом да се усвајањем побијана пресуда преиначи тако што ће се тужбени захтев тужиоца у целости усвојити и тужени обавезати да тужиоцу надокнади трошкове поступка или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на жалбу није дат.

Жалба није основана.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалби тужиоца и пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 1, 2, 5, 7. и 9. ЗПП и правилну примену материјалног права, сходно одредби члана 372. став 2. ЗПП, овај суд налази да је побијана пресуда донета без битних повреда одредаба парничног поступка, те да је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање првостепени суд правилно применио материјално право када је одбио тужбени захтев тужиоца.

У току првостепеног поступка између осталог је утврђено да је тужилац био у радном односу код туженог по основу уговора о уређењу права, обавеза и одговорности број ... од ..... године на неодређено време, као пословођа у сечи. Овим уговором регулисано је и због којих повреда радне обавезе запосленом престаје радни однос. Тужилац је дана ..... године са туженим закључио и анекс наведеног уговора број ..., којим је распоређен на радно место пословође механизације.

Правилником о систематизацији послова и задатака туженог прописано је да пословођа у механизацији врши распоред људи и машина на пословима предвиђеним месечним периодичним планом, издаје радне и путне налоге и води њихову евиденцију, прикупља документацију (радне налоге) о извршеним услугама, врши обрачун зарада и осталих примања радника и контролише учинке и примену норматива у обрачуну, по прикупљеним подацима (налозима) врши интерно и екстерно фактурисање извршених услуга, подноси дневне и недељне извештаје шефу о извршеним услугама и пословима, ради на пословима снимања и ревизије техничких норми машина, учинака и утрошка горива и мазива, стара се и контролише коришћење ХТЗ опреме радника своје групе, ради и остале послове у домену своје стручности и оспособљености по налогу референта механизације и шефа радне јединице, којима је одговоран за свој рад.

Колективним уговором туженог, чланом 98 утврђене су повреде радних обавеза, па је ставом 1 тачка 8 истог прописано да је то злоупотреба положаја или прекорачење датог овлашћења, тачком 18 је наведено да је то уношење у пословну документацију нетачних података у погледу врсте, количине, квалитета робе, у погледу података о другој уговорној страни, података везаних за транспорт и других релевантних података или неевидентирање ових података, у тачки 19 да је то издавање робе без пратеће документације или издавање мање или веће количине робе у односу на уговорену или издавање робе другачијег квалитета у односу на уговорено, а тачком 20 да је то фалсификовање записника, одлука, новчане или друге пословне документације код послодавца.

Тужени је дана 21.07.2009. године донео упуство-наредбу за попуњавање отпремнице са чијом садржином је био упознат и тужилац, који је то својим потписом и потврдио дана 24.07.2009. године. Овим упуством је регулисано да сваку отпрему трупца са пања или стоваришта ка купцу прати отпремница за обло дрво коју издаје техничар, а такође је прописано и шта треба да садржи отпремница за просторно дрво коју издаје техничар. Ова отпремница мора да садржи печат сертификације шума, шумски жиг који одговара жигу на најмање 75% облица или цепаница просторног дрвета. На отпремницу се уписују следећи подаци: газдинска јединица, одељење, одсек или назив стоваришта, број шумског жига, врста дрвета, класа сортирента, јединица мере, количина, број уплатнице или број предрачуна и број фискалног рачуна или по

уговору, тачан назив превозника, превозно средство, регистарски број, потпис превозника, тачан назив купца, место истовара, потпис купца, а ако нема купца на месту утовара, потпис за купца може потписати превозник, потпис техничара који је отпремницу издао, дан издавања и тачно време завршетка отпреме, отпремница се евидентира у четири примерка од којих један примерак остаје у блоку, један иде превознику, а два примерка у шумску управу, а на отпремници при отпреми ОКР дрвног материјала потребно је у горњем делу написати ОКР, као и уписати шифре одељења, одсека или стоваришта, врсту сортирента, врсту дрвета и шифру отпремача-црвеном бојом.

Утврђено је да су техничари скоро свакодневно поред послова из своје систематизације по налогу непосредног руководиоца обављали и послове отпреме дрвета и том приликом су задужени како са малим, тако и са великим отпремницама за отпрему дрвета. Ујутро се на колегијуму шумске управе договори диспозиција послове ове службе и свакога дана техничари добијају распоред где и шта ће радити. Послови тужиоца су били везани углавном за управу, али је имао посла и на терену. Дана 23.10.2009. године шеф шумске управе Апатин, П. М., имао је најављену контролу радилишта у шумској управи из Н. С., па је тог јутра сугерисао тужиоцу да не иде на терен и издао усмени налог Л. Ђ., референту коришћења шума, да тужилац не сме сам да отпрема дрва, међутим отпремнице му није одузео. Након што је тога дана дошла најављена комисија у контролу, П. М. је са њима кренуо да обиђе радилиште и на једном делу тог радилишта видео је тужиоца. Тужилац је своје присуство образложио тиме да је дошао да врши контролу истовара камена. Након овог П. М. је са члановима комисије кренуо на подручје Вагона, где су у повратку сусрели камион који је превозио дрва, који су зауставили и П. М. се легитимисао својом службеном легитимацијом како би извршили проверу отпреме дрвета. Провером документације установљено је да није била потпуна, возач је имао само отпремницу на којој није писало време отпреме дрвета, нити је имала доказ о уплати тј. броју фискалног исечка рачуна, али је количина дрвета одговарала количини на отпремници. Тужилац је касније рекао П. М. да је заборавио да уз отпремницу приложи уплатницу, која је била попуњена, али без фискалног рачуна, који је имао код себе и дао је П. М..

Надаље је утврђено да је десетак дана пре тог дана, односно 23.10.2009. године, М. У. кренуо у шумску управу да изврши уплату за укупно 4 м³ меких дрва у износу од 4.800,00 динара, али је сусрео тужиоца којем је то и рекао, па се тужилац сам понудио да ову уплату изврши у његово име. Како му тужилац није ништа јављао у вези испоруке дрва, он је сам отишао у шумску управу са возачем камиона, нашао тужиоца и он му је рекао која дрва да натовари, дао је М. У. отпремницу коју је овај потписао и дрва одвезао, да би га касније зауставила патрола полиције, при чему је сазнао да на отпремници није уписано његово име као купца. Утврђено је да је тужилац претходно од Г. Д. примио четири чека, а ради набавке 6 м³ тврдог огревног дрвета, али пошто му је Г. Д. рекао да му та дрва не требају до нове године, да ће му касније требати, да му уновчи један од та четири чека, јер му је потребан новац. Тужилац је један чек предао у шумску управу истога дана и тиме на благајни уплатио огрев чеком Г. Д., да би новац примљен од М. У. дао Г. Д. и на тај начин му уновчио чек. Како је ову услугу Г. Д. тражио преко П. М., који је тужиоцу рекао да то реши, тужилац је закључио да му је таквим одговором дао одобрење да то и учини. Тужилац приликом отпреме дрвета купцу М. У. није на отпремници број 000547 коју му је и предао, а која је гласила на име Г. Д., уписао број фискалног рачуна, већ је то учинио на осталим примерцима које је задржао код себе. М. У. није у шумској управи нигде евидентиран као купац, а у уплатници Ц серије Б број 003531 је као купац означен Г. Д., а ни уплатница, ни фискални рачун нису предати купцу.

Тужени је дана ..... године донео решење о привременом удаљењу запосленог и упутио тужиоцу упозорење да су се због повреде радних обавеза које су предвиђене Колективним уговором послодавца у члану 98 став 1 тачка 1, 8, 14, 18, 19 и 20 и тачком 15 подтачка 1, 8, 14, 18, 19 и 20 уговора о утврђивању права, обавеза и одговорности број ..... од ..... године стекли услови за отказивање уговора о раду од стране послодавца, а истовремено је сачињено и упозорење које је достављено и синдикату чији је тужилац члан, како би дало своје мишљење о разлозима за отказ уговора о раду. Тужилац се изјаснио на наведене акте туженог, негирајући да се у његовим радњама стичу елементи повреда на раду, те да није причинио никакву штету туженом. Синдикат туженог се исто изјаснио да сматра да је тужилац извршио повреду радне обавезе тиме што није пратећу документацију попунио на прописан начин и предао купцу сва потребна документа, а за остале повреде је сматрао да нису учињене и да се нису стекли разлози за отказ уговора о раду. Данa ..... године директор туженог је донео решење број .... којим је тужиоцу отказао уговор о утврђивању права, обавеза и одговорности број ..... од ..... године, као и анекс уговора број .... од ..... године, због повреда радних обавеза из члана 179 став 1 тачка 2 и 4 Закона о раду и члана 98 став 1 тачка 8, 18, 19 и 20 Колективног уговора туженог, те одредио да му радни однос престаје даном достављања тог решења. Тужилац је ово решење примио дана ..... године.

Правилно је првостепени суд на основу утврђених чињеница закључио да је оспорено решење туженог којим је тужиоцу отказан уговор о раду правилно и законито. Одредбом члана 179 став 1 тачка 2 и 4 („Сл. гласник РС“ бр. 61/05 и 54/09) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду, ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду и ако запослени учини кривично дело на раду или у вези са радом. Уговором о уређењу права, обавеза и одговорности број .... од ..... године који су парничне странке закључиле одређено је због којих све повреда запосленом може престати радни однос, а чланом 98 Колективног уговора туженог су јасно утврђене те повреде радних обавеза, а између осталог уколико запослени злоупотреби положај или прекорачи дато овлашћење, уколико уноси у пословну документацију нетачне податке у погледу врсте, количине, квалитета робе, у погледу података о другој уговорној страни, података везаних за транспорт и других релевантних података или неевидентирање ових података, затим ако издаје робу без пратеће документације или издаје мање или веће количине робе у односу на уговорену или издаје робу другачијег квалитета у односу на уговорено, те фалсификује записник, одлуку, новчану или другу пословну документације код послодавца. У конкретном случају ови отказни разлози су очигледно испуњени.

Како је у конкретном случају утврђено да је тужилац без одобрења и сагласности руководиоца вршио отпрему дрвета, да на отпремницу коју је предао купцу није уписао број фискалног рачуна, нити је на уплатници означио лице којем је роба предата, а које лице ни у евиденцији туженог није означено као купац, а затим уплатницу и фискални рачун није предао купцу и неовлашћено примао уплате за огревно дрво како у чековима тако и у готовом новцу, правилан је закључак првостепеног суда да су на овај начин учињене повреде радних обавеза предвиђених уговором о утврђивању права, обавеза и одговорности и Колективним уговором туженог, посебно што је тужилац био упознат са упуством-наредбом туженог о начину и поступању приликом отпреме робе код туженог. Неосновано тужилац у жалби наводи да није повредио одредбе Колективног уговора туженог и то одредбе члана 98 став 1

тачка 8, 18, 19 и 20 и да су оне само формалистички искоришћене. При свему томе приликом доношења побијаног решења испоштоване су и одредбе које се односе на упозорење тужиоцу о постојању разлога за отказ уговора о раду (члан 180. ст. 1. и 2. Закона), а затражено је и мишљење синдиката (члан 181. став 1. Закона).

Неприхватљиви су жалбени наводи тужиоца да побијана пресуда нема правилну оцену изведених доказа, а што по његовом мишљењу има за последицу да таква пресуда нема разлога о битним чињеницама. Наиме, овај суд налази да је првостепени суд правилно оценио све изведене доказе, пре свега исказе саслушаних сведока и тужиоца, а на које жалба посебно указује, па је на основу тако правилне оцене изведених доказа утврдио да тужбени захтев тужиоца није основан. Истицање тужиоца у жалби да је првостепени суд погрешно оценио исказе саслушаних сведока, односно да је истина сасвим другачија, није од значаја код чињенице да пуномоћник тужиоца на рочиштима на којима су се сведоци саслушавали није имао битних примедби на исказе тих сведока, осим у случају сведока П. М. и Т. Д., а које примедбе нису ни биле од битног утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари. С тим у вези, супротно жалбеним наводима тужиоца, одлучне чињенице у побијаној пресуди утврђене су на потпун и правилан начин сагласно доказима који су предложени, а које је првостепени суд оценио на савестан и брижљив начин у смислу одредбе члана 8 ЗПП-а, па се не могу прихватити жалбени наводи да у побијаној пресуди није извршена правилна примена наведене одредбе.

Без утицаја је на другачије одлучивање и жалбено указивање да тужилац радњама које му се стављају на терет није причинио било какву штету туженом, наводећи да су отпремљена дрва и плаћена, с обзиром да се тужиоцу на терет и не ставља да је својим радњама туженом причинио штету, нити је штета предвиђена као услов за постојање повреде радних обавеза због којих је тужиоцу отказан уговор о раду.

Неосновано се жалбом туженог указује да су и остали разлози пресуде нејасни и неразумљиви и да се иста због тога не може испитати, односно да је захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачка 12 ЗПП-а. Наиме, првостепена пресуда је јасна и разумљива, садржи све разлоге о одлучним чињеницама за пресуђење, будући да је првостепени суд јасно и прецизно образложио одбијање тужбеног захтева и у том смислу је утврдио све релевантне чињенице за правилну примену материјалног права.

Правилно је првостепени суд применом одредбе члана 149 став 1 ЗПП-а одлучио о трошковима поступка, за све нужне и оправдане радње туженог у поступку.

С обзиром да не стоје жалбени разлози због којих тужилац побија првостепену пресуду, као ни разлози на које овај суд пази по службеној дужности, жалба тужиоца је одбијена, а првостепена пресуда потврђена на основу одредбе члана 375 ЗПП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Персида Јовановић с.р.

Зто:

Напомена

Рев2 649/2012 од 12.12.2012 године одбијена као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду.